

Když venku blbne léto a já sem zrovna venku vypařuju se body z a každou jednosměrku. Cisterny kropěj lidi na šstreetu a já sleduju z parkum , jak žár pod jejich koly dělá boule na asfaltu. Vidím pláž i vidím písek v mém hrnku v tu chvílku co chvílku jako bych slyšel o madračku šplouchnout vlnku. Předbívám od ostrůvku k ostrůvku stínů mám dost. Místní "G" přepadávají káry z banky ale family frost a člověk nemusí mít zrovna dvakrát nějaké fištrón aby chápal proč jsou cajti před nim kyselí jak citrón. Ať no síš za pasem kanón banán nebo bambitku, kdo nevolá po dalším pivku měl by si volat sanitku. Ve zlatejch stránkách listuju, nasadám do taxíku. Hledám cestu k hydrantu urazím mu špunt a žbluňk. Smažím se tu jak volský voko, což vo to a okolo mě dává slunce každému kdo vyjde ze stínu co proto. Když v tom to přijde, jo nádech a výdech. Prstem obarveným od cigár, ukážu k nebi jak dromedár na poušti, když ucejtí přes duny vůni studny roztáhnu nozdry a po okřávám. Cukaj mi koutky když vidím jak se pampelišky tam v trávě pohly. Zašuměly stromy prach se zved a já zamhouřil oči, sou samý slzy od větru, když prolít přímo tudy. Čumím jak kuře a třesu se jak vanilkovej puding, ale to už shůry spadly první kapky, zasyčely na vrcholku mojí hlavy. Déšť je tady já sají davy beze všeho se vším všudy přišel aby zachránil barvy který by jinak vyšisovaly.

Ref: Je teplo paprsky a já slunce co tě do něj v létě noří, slunce si taky nikdy neprohlídne to co stvoří páč, když přijde blíž tak všechno shoří. Je teplo paprsky a já slunce co tě do něj v létě noří slunce si taky nikdy neprohlídne to co stvoří páč, když přijde blíž tak všechno shoří Shoří